

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 332

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 noiembrie 1997

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 146 din 29 mai 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994.....	1-2	pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1996	8-9
★		★	
Decizia nr. 187 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	3	Decizia nr. 334 din 14 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	9-10
★		★	
Decizia nr. 389 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	4	Decizia nr. 335 din 14 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă	10-11
★		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 249 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară	5-6	724. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Eliminarea punctelor periculoase de pe DN 1 la km 282+500—285+500 și pasajul denivelat km 283+256 la Avrig, județul Sibiu”	12
★		751. — Hotărâre privind compensarea prețurilor cu amănuntul la unele medicamente de uz uman	12-15
Decizia nr. 250 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară	6-7	752. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființarea distribuției de gaze naturale în comuna Apa, județul Satu Mare”	16
★			
Decizia nr. 272 din 23 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Normelor metodologice			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 146*)

din 29 mai 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994

Victor Dan Zlătescu — președinte
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 17/1992, constată următoarele:
Tribunalul Iași, prin Încheierea din 9 decembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 1.713/1996, a sesizat Curtea

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1996, ridicată de Societatea Comercială „Faliment” — S.R.L. Iași.

În motivarea excepției se arată că Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 nu a fost înaintată spre aprobare Parlamentului în termenul prevăzut de art. 2 din Legea nr. 4/1994, ceea ce determină ineficiența juridică a acesteia.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Tribunalul Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este vădit nefondată întrucât: se face confuzie între sancțiunea încetării efectelor ordonanței datorată pretensei nerespectări a procedurii de aprobare prevăzute de Legea nr. 4/1994 și neconstituționalitatea acestui act normativ care presupune contradicția dintre dispozițiile sale și Constituție; indiferent de respectarea prevederilor Legii nr. 4/1994, Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 a căpătat putere de lege pentru faptele săvârșite, cum este cazul în speță, ulterior Legii nr. 12/1995 prin care ordonanța a fost aprobată.

În scopul soluționării, în temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția este vădit neîntemeiată.

Camera Deputaților a comunicat că Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 a fost emisă la data de 21 ianuarie 1994 și a fost înaintată Parlamentului la data de 29 ianuarie 1994 (Camera Deputaților) și la data de 30 ianuarie 1994 (Senatul României); Parlamentul și-a reluat lucrările în prima sesiune ordinară la data de 1 februarie 1994; Ordonanța Guvernului a fost discutată și aprobată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră excepția neîntemeiată, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 a fost emisă în baza și în limitele prevăzute în Legea de abilitare nr. 4/1994 și a fost aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 12/1995.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994, invocată de Societatea Comercială „Faliment” — S.R.L. Iași în Dosarul Tribunalului Iași nr. 1.713/1996.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicarea prezentei decizii.

Pronunțată în ședința din 29 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Victor Dan Zlătescu

CVISION
TECHNOLOGIES

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 187*)

din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³
și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția Civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.195/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamanți Popescu Aurelia, Pleșoianu Ecaterina, Antoniu Steliana, Zotta Maria, Stan Marioara și Dunca Mihaela-Antoaneta.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 21 din Constituție, precum și celor din art. 3 din Codul civil.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția de neconstituționalitate privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv,

nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. (2), ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează a fi respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămănerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Autorii excepției de neconstituționalitate nu au pus însă în discuție legitimitatea constituțională a acestui termen. Rezultă, din cele arătate, că nu se poate reține vreo legătură între aceste dispoziții și prevederile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție sau ale art. 3 din Codul civil (denegare de dreptate). Ca urmare, și această excepție urmează a fi respinsă ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Popescu Aurelia, Pleșoianu Ecaterina, Antoniu Steliana, Zotta Maria, Stan Marioara și Dunca Mihaela-Antoaneta în Dosarul nr. 3.195/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 389

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Mihai Constantinescu — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popescu Aurelia, Pleșoianu Ecaterina, Antoniu Steliana, Zotta Maria, Stan Marioara și Dunca Mihaela-Antoaneta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 187 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 octombrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.195/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanti Popescu Aurelia, Pleșoianu Ecaterina, Antoniu Steliana, Zotta Maria, Stan Marioara și Dunca Mihaela-Antoaneta.

Prin Decizia nr. 187 din 4 iunie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate reținând, pe de o parte, că asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, și nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluției date. Pe de altă parte, Curtea a constatat că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, cum era în reglementarea anterioară, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau definitivă.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popescu Aurelia, Pleșoianu Ecaterina, Antoniu Steliana, Zotta Maria, Stan Marioara și Dunca Mihaela-Antoaneta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 187 din 4 iunie 1997.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTE,
dr. Mihai Constantinescu

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 187 din 4 iunie 1997 părțile au declarat recurs, în termen legal, apreciind că decizia recurată ar fi nemotivată, întrucât se întemeiază pe deciziile anterioare nr. 73/1996 și nr. 96/1996, precum și că excepția este necesar să fie admisă pentru motivele invocate anterior în fața Curții Supreme de Justiție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

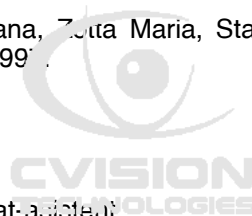
Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs invocat, în sensul că decizia ar fi nemotivată, deoarece se întemeiază pe cele statuate anterior prin deciziile nr. 73/1996 și nr. 96/1996, este neîntemeiat. Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii. De aceea, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 27 din 25 mai 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 15 iulie 1993, decizia prin care o excepție a fost respinsă este obligatorie, cât timp motivele pe care s-a întemeiat subsistă în continuare. Este ceea ce în mod justificat s-a reținut în decizia recurată în legătură cu excepția invocată. De asemenea, Curtea constată că motivele pentru justificarea excepției nu sunt de natură să conducă la o altă soluție, deoarece legitimitatea constituțională a recursului în anulare, care are o valoare generală, nu poate fi contestată în funcție de exercitarea acestuia într-un anumit proces, chiar dacă privește revendicarea unui imobil, admiterea sau respingerea unui asemenea recurs fiind o problemă exclusiv de competența instanței judecătorești.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 249*)

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 1996, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ în Dosarul nr. 731/1996, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33 din 29 martie 1991 privind activitatea bancară, ridicată de Sima Ioan. În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 54 din Legea nr. 33/1991 nesocotesc prezumția de nevinovăție, „fiind luate măsuri înainte ca să se fi pronunțat vreo instanță de judecată asupra abaterilor în serviciu”, și încalcă accesul liber la justiție prin sustragerea cazului de sub controlul instanței de judecată. Se mai susține că art. 54 din Legea nr. 33/1991 încalcă prevederile art. 21 și ale art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și pe cele ale art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 14 pct. 2 din Pactul internațional al drepturilor civile și politice.

Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ nu și-a exprimat opinia.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 54 din Legea nr. 33/1991, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Deși Legea nr. 33 din 29 martie 1991 privind activitatea bancară este anterioară Constituției, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, deoarece raporturile juridice s-au născut, astfel cum prevede art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, după intrarea în vigoare a Constituției.

Art. 54 din Legea nr. 33/1991 prevede: „Fondatorii unei societăți bancare, precum și administratorii, directorii și cenzorii acesteia, care vor tăinui situația de încetare de plăți sau vor încălca autorizația acordată și prevederile prezentei legi, vor fi decăzuți din calitatea lor prin hotărâre a Băncii Naționale a României, chiar și înainte de deschiderea acțiunii judiciare”.

Temeiurile invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate se raportează la dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (8) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 150 alin. (1) relativ la faptul că legile existente rămân în vigoare, dacă nu contravin Constituției. Sunt invocate, de asemenea, dispozițiile art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor

Omului, ale art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 14 pct. 2 din Pactul internațional al drepturilor civile și politice, relative la prezumția de nevinovăție.

Examinând art. 54 din Legea nr. 33/1991 în raport cu prevederile art. 21 din Constituție, rezultă că susținerea privind încălcarea accesului liber la justiție nu este fondată. Deși art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu o prevede în mod expres, fiind vorba de un act administrativ, cel interesat se poate adresa instanței de contencios administrativ în temeiul Legii nr. 29/1990. Calea de atac nu trebuie prevăzută de fiecare dată în mod expres. De altfel posibilitatea sesizării instanțelor rezultă și din art. 48 din Constituție, iar din finalul textului atacat reiese, de asemenea, că este deschisă calea la justiție. Pe de altă parte, potrivit art. 9 din Legea nr. 29/1990, instanța judecătorească sesizată cu o acțiune în contencios administrativ poate suspenda executarea actului atacat. Așa fiind, faptul că măsura decăderii se ia de către Banca Națională a României și că această măsură este executorie, ceea ce se întâmplă în cazul tuturor actelor administrative, nu constituie o încălcare a principiului liberului acces la justiție. De altfel, chiar faptul că sesizarea Curții Constituționale s-a făcut de către Curtea de Apel București, investită la cererea autorului excepției, demonstrează că accesul la justiție nu este afectat prin art. 54 din Legea nr. 33/1991.

În legătură cu invocarea încălcării prin art. 54 din Legea nr. 33/1991 a prezumției de nevinovăție, înscrisă în art. 23 alin. (8) din Constituție, este de reținut că acest principiu nu poate fi desprins din contextul constituțional în care este plasat. Or, prezumția de nevinovăție este reglementată în legătură cu libertatea individuală a persoanei, privind reținerea, arestarea și soluționarea procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Textul art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu vizează astfel de situații care să aducă atingere libertății individuale, ci instituie o sancțiune specifică printr-un act administrativ, împotriva căreia este deschis, astfel cum s-a reținut, accesul la justiție. Activitatea bancară este incontestabil o activitate de interes public, chiar dacă este desfășurată de bănci ce reprezintă persoane juridice de drept privat, care trebuie să se caracterizeze prin moralitate și bună-credință, îndeosebi din partea fondatorilor și administratorilor, pentru a nu expune acționarii și depunătorii la riscul de a-și vedea irosite investițiile sau economiile.

Deci legiuitorul poate stabili, fără a încălca Constituția, anumite sancțiuni care să garanteze un asemenea comportament. Jurificarea art. 54 rezultă din analiza cadrului general al Legii nr. 33/1991, care, în numeroase texte, precum art. 2, art. 5, art. 15, art. 30, art. 31, art. 32, art. 45 și art. 52, stabilește pentru Banca Națională a României rolul de a supraveghea activitatea tuturor societăților

bancare și de a stabili reguli și norme etice și profesionale pentru calitatea și activitatea unui conducător de societate bancară, precum și pentru activitatea personalului bancar. Aceste reguli și norme nu ar avea nici o eficiență, dacă ar fi lipsite de sancțiune, or, Legea nr. 33/1991 a dorit să evite acest lucru tocmai prin art. 54. Așa fiind, rațiunea art. 54 și natura sancțiunii prevăzute de acesta trebuie căutate în Legea nr. 33/1991 și nu în materie penală, disciplinară sau contravențională.

Cât privește referirile la documentele internaționale invocate de autorul excepției, trebuie arătat că acestea specifice în mod direct faptul că prezumția de nevinovăție se referă exclusiv la procese cu caracter penal și, nicidecum, la situații de felul celei ce face obiectul cauzei de față. Astfel, art. 11 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor

Omului prevede: „Orice persoană acuzată de comiterea unui act cu caracter penal are dreptul să fie presupusă nevinovată până când vinovăția sa va fi stabilită în mod legal (...)”, iar art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale statornicește la rândul său: „Orice persoană acuzată de infracțiune este prezumată nevinovată cât timp vinovăția sa nu a fost în mod legal stabilită”. În același mod este redactat și art. 14 pct. 2 din Pactul internațional al drepturilor civile și politice.

În sfârșit, nu sunt incidente în cauză nici prevederile art. 150 alin. (1) din Constituție, dispozițiile art. 54 din Legea nr. 33/1991 neintrând în conflict nici cu art. 21, nici cu art. 23 alin. (8) din Constituție, invocate în sprijinul opiniei că Legea nr. 33/1991 ar fi contrară prevederilor legii fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 33 din 29 martie 1991 privind activitatea bancară, ridicată de Sima Ioan în Dosarul Curții de Apel București — Secția contencios administrativ nr. 731/1996.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 250*)

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară, ridicată de Dumbravă Partenie și Roșca Grigore în Dosarul nr. 1.469/1996 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă și de contencios administrativ. În susținerea excepției se arată că art. 54 din Legea nr. 33/1991 este neconstitu-

țional, deoarece conferă Băncii Naționale a României „dreptul de decădere din unele drepturi a persoanelor, înainte de a fi supuse judecății” și încalcă în mod flagrant prezumția de nevinovăție. Se susține, de asemenea, că Hotărârea nr. 1/1996 a Băncii Naționale a României nesocotește „drepturi fundamentale garantate prin Constituția României, precum și prin convenții internaționale la care România este parte, privitoare la protecția drepturilor omului” în sensul că: reclamanții nu au fost contactați de organele de control ale băncii și nici nu au fost audiați, încălcându-li-se astfel dreptul fundamental la apărare pe toată durata cercetărilor; Hotărârea nr. 1/1996 a Băncii Naționale a României încalcă flagrant prezumția de nevinovăție de care

reclamanții beneficiază cât timp nu s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă; este violat principiul egalității în fața legii, prin „privarea reclamanților de exercitarea căilor legale, principial și unanim admise“.

Exprimându-și opinia, Curtea de Apel Cluj apreciază că art. 54 din Legea nr. 33/1991 este constituțional, având menirea de a sancționa persoane din conducerea societății bancare, care încalcă dispozițiile speciale ale legii.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 54 din Legea nr. 33/1991, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Deși Legea nr. 33 din 29 martie 1991 privind activitatea bancară este anterioară Constituției, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, deoarece raporturile juridice s-au născut, astfel cum prevede art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, după intrarea în vigoare a Constituției.

Totodată, referitor la excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea urmează să se pronunțe doar cu privire la dispozițiile art. 54 din Legea nr. 33/1991, nu și cu privire la Hotărârea Băncii Naționale a României nr. 1/1996. Aceasta, deoarece, potrivit competenței sale, stabilită expres și limitativ prin art. 144 lit. c) din Constituție și prin Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță cu privire la constituționalitatea legilor și ordonanțelor.

Art. 54 din Legea nr. 33/1991 prevede: „Fondatorii unei societăți bancare, precum și administratorii, directorii și cenzorii acesteia, care vor tăinui situația de încetare de plăți sau vor încălca autorizația acordată și prevederile prezentei legi, vor fi decăzuți din calitatea lor prin hotărâre a Băncii Naționale a României, chiar și înainte de deschiderea acțiunii judiciare“.

Prin excepția de neconstituționalitate ridicată s-a susținut încălcarea, prin art. 54 din Legea nr. 33/1991, a dispozițiilor

ilor art. 23 alin. (8) din Constituție referitor la prezumția de nevinovăție. Acest principiu nu poate fi însă desprins de contextul său constituțional. Or, prezumția de nevinovăție este reglementată în legătură cu libertatea individuală a persoanei, privind reținerea, arestarea și soluționarea procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Textul art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu vizează situații care să aducă atingere libertății individuale, ci instituie o sancțiune specifică printr-un act administrativ, împotriva căreia este deschis, astfel cum s-a reținut, accesul la justiție. Activitatea bancară este incontestabil o activitate de interes public, chiar dacă este desfășurată de bănci ce reprezintă persoane juridice de drept privat, care trebuie să se caracterizeze prin moralitate și bună-credință, îndeosebi din partea fondatorilor și administratorilor, pentru a nu expune acționarii și depunătorii la riscul de a-și vedea ironsite investițiile sau economiile.

Deci legiuitorul poate stabili, fără a încălca Constituția, anumite sancțiuni care să garanteze un asemenea comportament. Justificarea art. 54 rezultă din analiza cadrului general al Legii nr. 33/1991, care, în numeroase texte, precum art. 2, art. 5, art. 15, art. 30, art. 31, art. 32, art. 45 și art. 52, stabilește pentru Banca Națională a României rolul de a supraveghea activitatea tuturor societăților bancare și de a stabili reguli și norme etice și profesionale pentru calitatea și activitatea unui conducător de societate bancară, precum și pentru activitatea personalului bancar. Aceste reguli și norme nu ar avea nici o eficiență, dacă ar fi lipsite de sancțiune, or, Legea nr. 33/1991 a dorit să evite acest lucru tocmai prin art. 54. Așa fiind, rațiunea art. 54 și natura sancțiunii prevăzute se regăsesc în Legea nr. 33/1991 și nu în materie penală, disciplinară sau contravențională.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 33 din 29 martie 1991 privind activitatea bancară, ridicată de Dumbravă Partenie și Roșca Grigore în Dosarul nr. 1.469/1996 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă și de contencios administrativ.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 272*)

din 23 iunie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a Normelor metodologice
pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/1996
privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1996**

Romul Petru Vonica — președinte
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 13.539/1996, Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1996, invocată de Societatea Comercială „Romcattel Gaz” — S.A. Cluj.

Motivul ridicării acestei excepții a fost acela că normele metodologice în discuție sunt „în discrepanță cu art. 107 alin. (2) – (4), cu art. 134 pct. 2 lit. a) și cu art. 53 pct. 2–3 din Constituția României”.

Opinia instanței, exprimată în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, este că „normele metodologice nu pot face obiectul controlului constituționalității din partea Curții Constituționale, însă, față de susținerea petiționarei, care apreciază că acele norme fac parte integrantă din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996”, dispune trimiterea excepției la Curte „spre competență soluționare”.

CURTEA,

având în vedere actele dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză și dispozițiile normelor metodologice atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Societatea Comercială „Romcattel Gaz” — S.A. Cluj a invocat în dosarul Judecătoria Cluj-Napoca excepția de neconstituționalitate a Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/1996.

Potrivit art. 144 alin. (3) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor privind neconsti-

tuționalitatea legilor și a ordonanțelor, dispoziție preluată și în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Întrucât prin lege se înțelege actul legislativ adoptat de Parlament și promulgat de Președintele României, iar prin ordonanță, actul adoptat de Guvern pe baza unei delegări legislative, soluționarea excepției de neconstituționalitate privind alte acte normative nu este de competența Curții Constituționale.

De aceea controlul legalității actelor normative individuale ale Guvernului, ale ministerelor și celorlalte autorități ale administrației publice locale, indiferent de materia la care se referă, este de competența instanțelor judecătorești, respectiv a secțiilor de contencios administrativ constituite potrivit Legii nr. 29/1990.

În acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 37 din 6 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 1 septembrie 1993, prin Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 10 martie 1994, prin Decizia nr. 89 din 3 octombrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 28 noiembrie 1994, prin Decizia nr. 29 din 13 martie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 126 din 22 octombrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996, prin Decizia nr. 55 din 30 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 15 septembrie 1995 și prin Decizia nr. 146 din 4 decembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 6 mai 1997.

Ca atare, rezolvarea de principiu dată de Curtea Constituțională își menține valabilitatea și în ceea ce privește soluționarea excepției de față, care vizează norme metodologice aprobate printr-o hotărâre a Guvernului și, întrucât nu au intervenit elemente noi care să o infirme și deci să facă necesară modificarea practicii jurisdicționale, excepția urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1996, invocată de Societatea Comercială „Romcattel Gaz” — S.A. Cluj în Dosarul nr. 13.539/1996 al Judecătoria Cluj-Napoca.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 23 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

dr. Romul Petru Vonica

Magistrat-asistent,

Valer-Vasilie Bică

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 334*)

din 14 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.821/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Velciu Lipova Dorina.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile acestui text de lege, potrivit cărora recursul în anulare poate fi introdus numai de procurorul general, încalcă art. 16 și art. 128 din Constituție.

Exprimându-și opinia în conformitate cu art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția nu este întemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția, fiind legal sesizată.

În legătură cu excepția privind dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, se constată că prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea a statuat că prevederile acestui text sunt constituționale.

Aceste decizii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, sunt obligatorii și au putere pentru viitor. De asemenea, art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale prevede că aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere legală nu poate fi apreciată constituțională într-o cauză și neconstituțională în alta cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile sau principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Exercitarea recursului în anulare numai de către procurorul general nu este de natură să aducă atingere egalității cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice, principiu înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție, așa cum

se susține de autoarea excepției. Acest principiu privește egalitatea de tratament a cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice și nu egalitatea de tratament juridic a cetățenilor cu autoritățile publice. Aplicarea acestui principiu nu exclude, ci chiar implică un tratament diferențiat, ținând seama de natura autorităților și de atribuțiile acestora. Astfel, Ministerul Public este o autoritate care exercită atribuții și nu drepturi subiective, iar declararea de către Ministerul Public a recursului în anulare se justifică exclusiv pe un interes privind respectarea principiului separației puterilor sau săvârșirea de către judecători a unei infracțiuni legate de hotărârea atacată pe această cale. În schimb, părțile, potrivit art. 41 și următoarele din Codul de

procedură civilă, urmăresc realizarea unui drept subiectiv. Competența Ministerului Public nu încalcă principiul egalității cetățenilor și dreptul părților la un proces echitabil, deoarece, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, aceasta nu implică necesitatea garantării pentru părțile din proces a accesului la toate căile de atac. Așa fiind, se reține că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora numai procurorul general poate exercita recursul în anulare, sunt în concordanță cu dispozițiile art. 125 alin. (3) și ale art. 128 din Constituție, care dau în competența legii stabilirea căilor de atac și a modului lor de exercitare și, în consecință, excepția este vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Velciu Lipova Dorina în Dosarul nr. 2.821/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

Din cauza decesului magistratului-asistent Constantin Burada, în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în locul acestuia semnează

Magistrat-asistent,

Valer-Vasilie Bică

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 335*)

din 14 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul

nr. 2.824/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul-reclamant Pânculescu Teodor Ivian.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, fără a se indica în text care ar fi fost încălcat.

Exprimându-și opinia în conformitate cu art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă a apreciat că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția, fiind legal sesizată.

Pe fond, se reține că prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 251 din 17 octombrie 1996, s-a pronunțat asupra constituționalității textelor atacate, statuând, pe de o parte, că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, că dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Pânculescu Teodor Marian în Dosarul nr. 2.824/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepția invocată în legătură cu aceste prevederi este lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

civilă este lipsită de obiect și urmează a fi respinsă ca vădit nefondată.

Excepția este vădit nefondată și cu privire la art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât argumentele care au fundamentat deciziile susmenționate subzistă și în cauza de față, neintervenind nici un element nou care să le infirme și deci să facă necesară schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări. Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de pct. 2 al aceluiași articol. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997, și prin alte decizii.

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

Din cauza decesului magistratului-asistent Constantin Burada, în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în locul acestuia semnează

Magistrat-asistent,

Valer-Vasilie Bică

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Eliminarea punctelor periculoase de pe DN 1 la km 282+500—285+500 și pasajul denivelat km 283+256 la Avrig, județul Sibiu“

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Eliminarea punctelor periculoase de pe DN 1 la km 282+500—285+500 și pasajul denivelat km 283+256 la Avrig, județul Sibiu“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Dana Paula Vancea,
secretar de stat
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

București, 7 noiembrie 1997.
Nr. 724.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind compensarea prețurilor cu amănuntul la unele medicamente de uz uman

În temeiul art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății, aprobată prin Legea nr. 114/1992,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Prețurile de vânzare cu amănuntul la medicamentele esențiale de uz uman pentru tratament ambulatoriu, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, se acoperă, în procentele prevăzute la art. 2 și 3, din bugetul Fondului special pentru sănătate, constituit în condițiile legii.

Art. 2. — Pensionarii și șomerii, precum și membrii de familie aflați în întreținerea acestora, potrivit legii, beneficiază de compensarea medicamentelor în proporție de 75%.

Art. 3. — Salariații, membrii de familie ai acestora, pre-

art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1992, aprobată prin Legea nr. 114/1992, cu excepția celor prevăzute la art. 2 din prezenta hotărâre, beneficiază de compensarea medicamentelor în proporție de 50%.

Art. 4. — Ministerul Sănătății este abilitat să stabilească sau să reactualizeze lista medicamentelor supuse compensării, în funcție de progresul terapiei.

Art. 5. — Ministerul Sănătății este autorizat să elaboreze normele metodologice de aplicare a prezentei hotărâri, cu avizul Ministerului Finanțelor și al Ministerului Muncii și

Art. 6. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 840/1992 privind compensarea prețurilor cu amănuntul la unele medicamente de uz uman, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5

din 15 ianuarie 1993, cu modificările aduse prin Hotărârea Guvernului nr. 387/1993, Hotărârea Guvernului nr. 1.058/1995 și Hotărârea Guvernului nr. 590/1996, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei hotărâri se abrogă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Ștefan Iosif Drăgulescu

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Corneliu Eugeniu Gorcea,

secretar de stat

p. Ministrul muncii și protecției sociale,

Petru Radu Păun Jura,

secretar de stat

București, 20 noiembrie 1997.
Nr. 751.

ANEXĂ

LISTA
DCI compensate

DCI	DCI
1. ACENOCOUMAROLUM	23. BETAMETHASONUM
2. ACICLOVIRUM	24. BEZAFIBRATUM
3. ACIDUM ALENDRONICUM	25. BISMUTHI SUBCITRAS
4. ACIDUM FOLICUM	26. BROMOCRIPTINUM
5. ACIDUM NALIDIXICUM	27. BUDESONIDUM
6. ACIDUM VALPROICUM	28. CALCII DOBESILAS
7. ALLOPURINOLUM	29. CALCITONINUM
8. ALLYLESTRENOLUM	30. CALCITRIOLUM
9. AMANTADINUM	31. CAPTOPRILUM
10. AMINOPHYLLINUM	32. CARBAMAZEPINUM
11. AMIODARONUM	33. CARNITINUM
12. AMITRIPTYLINUM	34. CEFACLORUM
13. AMLODIPINUM	35. CEFTIBUTENUM
14. AMOXICILLINUM	36. CEFUROXIMUM
15. AMOXICILLINUM + ACIDUM CLAVULANICUM	37. CHINIDINI SULFAS
16. AMPICILINUM	38. CHLOROPYRAMINUM
17. AMPICILINUM + SULTAMICILLINUM	39. CHLOROTRIANISENUM
18. ATENOLOLUM	40. CHLORPHENAMINUM
19. BECLOMETASONUM	41. CHLORPHENOXAMINUM
20. BENZATHINI BENZYL PENICILLINUM	42. CHLORPROMAZINUM
21. BENZYL PENICILLINUM	43. CHLORTALIDONUM
22. BENZYL PENICILLINUM PROKAINESALUM	44. CHLORPROMAZINUM

DCI	DCI
45. CIPROFLOXACINUM	87. FLUPHENAZINUM
46. CLARITHROMYCINUM	88. FLUTAMIDUM
47. CLEMASTINUM	89. FLUTICASONUM
48. CLOBETASOLUM	90. FLUVASTATINUM
49. CLONAZEPAMUM	91. FUROSEMIDUM
50. CLONIDINUM	92. GABAPENTINUM
51. CODERGOGRIN	93. GEMFIBROZILUM
52. COLCHICINUM	94. GENTAMICINUM
53. COMBINAȚII	95. GONADOTROPHINUM CHORIONICUM
54. CYANOCOBALAMINUM	96. GRISEOFULVINUM
55. CYPROTERONUM	97. HALOPERIDOLUM
56. DANAZOLUM	98. HYDROCHLOROTHIAZUM
57. DESMOPRESSINUM	99. HYDROCORTISONUM
58. DEXAMETHASONUM	100. HYDROXYCHLOROQUINUM
59. DICLOFENACUM	101. INDAPAMIDUM
60. DIGOXINUM	102. INTERFERONUM ALFA
61. DIHYDRALAZINUM	103. ISOCONAZOLUM
62. DILTIAZEMUM	104. ISOSORBIDI DINITRAS
63. DISOPYRAMIDUM	105. KALII IODIDUM
64. DORZOLAMIDUM	106. KANAMYCINUM
65. DOXAZOSINUM	107. KETOCONAZOLUM
66. DOXYCYCLINUM	108. KETOTIFENUM
67. EBASTINUM	109. LACIDIPINUM
68. ENALAPRILUM	110. LEVODOPUM + CARBIDOPUM
69. ERYTHROMYCINUM	111. LEVODOPUM + BENSERAZIDUM
70. ESTRADIOLUM	112. LEVOMEPRMAZINUM
71. ESTRIOLUM	113. LEVOTHYROXINUM
72. ETHINYLESTRADIOLUM	114. LITHII CARBONAS
73. ETHOSUXIMIDUM	115. LORACARBEFUM
74. EXTRACTE VEGETALE (EGB 761)	116. LORATADINUM
75. FENOFIBRATUM	117. LOVASTATINUM
76. FENOTEROLUM	118. LOZARTANUM
77. FERROSII FUMARAS	119. LYNESTRENOLUM
78. FERROSII GLUCONAS	120. MAPROTILINUM
79. FERROSII GLUTAMAS	121. MEBENDAZOLUM
80. FINASTERIDUM	122. MEDROXYPROGESTERONUM
81. FLUCONAZOLUM	123. MENOTROPINUM
82. FLUMETASONUM	124. MEPARTRICINUM
83. FLUOCINOLONI ACETONIDUM	125. METHIONINUM
84. FLUOCORTOLONUM	126. METHOXALENUM (AMMOIDINUM)
85. FLUOXETINUM	127. METHYLERGOMETRINUM
	128. METHYLPREDNISOLONUM

DCI	DCI
130. METOPROLOLUM	170. PROPRANOLOLUM
131. METRONIDAZOLUM	171. PYRIDOSTIGMINI BROMIDUM
132. MEXILETINUM	172. PYRVINII CHLORIDUM
133. MIANSERINUM	173. QUINAPRILUM
134. MOMETASONUM	174. RANITIDINUM
135. MOXONIDINUM	175. RISPERIDONUM
136. NANDROLONUM	176. SALBUTAMOLUM
137. NATAMYCINUM	177. SALMETEROLUM
138. NATRII FLUORIDUM	178. SILIBINUM
139. NEOMYCINUM	179. SIMVASTATINUM
140. NICERGOLINUM	180. SOTALOLUM
141. NICLOSAMIDUM	181. SPIRONOLACTONUM
142. NIFEDIPINUM	182. SULFAMETHOXAZOLUM + TRIMETHOPRIMUM
143. NITROFURANTOINUM	183. SULFASALAZINUM
144. NITROGLYCERINUM	184. SUMATRIPTANUM
145. NIZATIDINUM	185. TAMSULOSINUM
146. NORFLOXACINUM	186. TERAZOSINUM
147. NYSTATINUM	187. TERBUTALINUM
148. OLANZAPINUM	188. TESTOSTERONUM
149. OMEPRAZOLUM	189. TETRACYCLINUM
150. OXACILLINUM	190. THEOPHYLLINUM
151. PEFLOXACINUM	191. THIAMAZOLUM
152. PENTAERITHRITYLI TETRANITRAS	192. THIOPROPERAZINUM
153. PENTOXIFYLLINUM	193. THIORIDAZINUM
154. PERINDOPRILUM	194. TIANEPTINUM
155. PHENOBARBITALUM	195. TICLOPIDINUM
156. PHENOXYMETHYLPENICILLINUM	196. TIMOLOLUM
157. PHENYTOINUM	197. TINIDAZOLUM
158. PIMOZIDUM	198. TIROIDA
159. PIPERAZINUM	199. TRANDOLAPRILUM
160. PIRACETAMUM	200. TRIAMCINOLONUM
161. PIROXICAMUM	201. TRIFLUOPERAZINUM
162. PODOPHYLLOTOXINUM	202. TRIHEXYPHENIDYLLUM
163. PRAVASTATINUM	203. TRIMETAZIDINUM
164. PRAZIQUANTELUM	204. VASOPRESSINI
165. PRAZOSINUM	205. VERAPAMILUM
166. PREDNISONUM	206. VINCAMINUM
167. PROCHLORPERAZINUM	207. WARFARINUM
168. PROGESTERONUM	208. XANTINOLI NICOTINAS

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Înființarea distribuției de gaze
naturale în comuna Apa, județul Satu Mare“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființarea distribuției de gaze naturale în comuna Apa, județul Satu Mare“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Corneliu Eugeniu Gorcea,
secretar de stat

Ministru delegat

pe lângă primul-ministru pentru
coordonarea Secretariatului General
al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,

Remus Opreș

București, 20 noiembrie 1997.
Nr. 752.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate: Serviciul Relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, Sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.